

סמל תקופת האביב בפסיפס רומאי באפריקה הצפונית

יוסף מנובלא

אמנות ארץ-ישראלית

חיהם ואמונותיהם של בני אותה התקופה, בקשר עם התפתחותם בארץ או במדינה, אשר בה הם חיים וקיימים. ובהיות שארצנו בשנים אלה עודנה „קיבוץ גלויות“ והאלמנט העוסק באמנות ברובו הוא מן העולים אשר ספגו לקרבו בכמות גדולה את האווירה של אותה ארץ, אשר בה הוא נולד. התחנך וגדל, הכרחי הוא שהאמנות הנוכחית בארץ-ישראל תהיה שייכת לאותם סוגי האמנות השונים, שהתפתחו בארצות השונות משם באו האמנים.

כאן מתגלה הגורם היסודי לרב-גונוניות הסגנונים והשיטות השונות שאנו פוגשים בתערוכות המשותפות של האמנים בארץ-ישראל.

נדון כאן (באופן כללי) על מצבם של שלשת ענפי האמנות הראשיים המתפתחים בארץ, שהם: א) אמנות הצבעים או הציור, ב) אמנות הקול או המוסיקה, ג) אמנות התנועה או המחול.

היש לקוות לאמנות ארץ-ישראלית? לעתיד הפתרון; האמנות הארץית לכל ענפיה עודנה גלמית ואין לה כל צביון מיוחד, שיבדיל אותה משאר צורות האמנות השונות הקיימות בעולם האמנותי.

באמרנו „אמנות ארץ-ישראלית“ אנו חושבים על אמנות בעלת אופי וצביון מיוחד, צורה קבועה עם גבולות מסוימים וברורים שאפשר להבדילה משאר האמנויות השונות הקיימות וכי שתהיה ראויה לתפוש מקום מיוחד בתולדות האמנות כמו האמנות הצרפתית, האמנות היפנית, אמנות עמי הצפון ועוד ועוד, הנבדלות אחת מהשניה: באופן המיוחד שכל אחד מבין העמים הנ"ל מוציא לפועל את מלאכתו, בצורה, אשר ע"י הוא מבטא את רעיונו, בדרך ובאמצעים שהוא משתמש בה בכדי להבליט לפנינו את נקודת מבטו והשקפתו על החיים והעולם.

האמנות הנה אחת מדרכי הביטוי של החיים, אשר בה משתקפים ביהר בהירות ובצורה בולטת, רעיונותיהם, השקפותיהם,